

Nr 243

Av herr Nilsson i Agnäs, *angående kungörande i kyrka.*

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse angående länskungörelser den 23 oktober 1915 § 9 skall länskungörelserna utdelas till bl. a. pastorsämbeten i länet. Samma kungörelse § 10 ålägger den som mottager dylik kungörelse att verkställa anslag av den, och § 11 ålägger skyldighet att »förvara dem, så att de i god ordning och oskadat skick avlämnas till efterträdaren».

I Lag med vissa bestämmelser om kungörelse i kyrka den 13 mars 1942 lämnas föreskrifter om kungörelsens uppläsning i kyrkor och anslag av dem i gudstjänstrummet. I Kungl. Maj:ts kungörelse den 29 maj 1942 gives föreskrifter rörande tillämpningen av ovannämnda lag.

Dessa Kungl. Maj:ts kungörelser och denna lag ålägger pastorsämbetena en mängd arbeten, som i dag förefaller vara föga av nöden. Det kan ifrågasättas om dylika kungörelser i kyrkan har någon uppgift. I varje fall måste deras bekantgörande genom pastorsämbetena vara överflödigt. Åläggandet medför ansvar och arbete för pastor, som i den tid av prästbrist vi befinner oss i måste anses icke önskvärda. Pastor måste t. ex. å ett särskilt formulär upprätta förteckning över kungörelserna, och denna förteckning skall läggas i kyrkoarkivet och där förvaras i minst fem år.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en översyn av berörda Kungl. Maj:ts kungörelser och av Lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka den 23 mars 1942 i syfte att från förteckningen å mottagare av länskungörelse utesluta pastorsämbeten.

Stockholm den 23 januari 1968

Tore Nilsson (h)
i Agnäs